

1 (א) ב מיי פייג מהל
שנה הל' ד' סמך לנאון
סה טוטי"ע איה סימן רנב
ספרי א':

מוסף רש"י

חררה. עגנת נפיש,
סוגרייה גלע"ן (לעיל יו:),
מור דעובדא. וטר נמשיס
טוביס (וחילי ק"ג).

מוסף תוספות

א. לעיל. מוס' האש"פ.
ב. דה"פ, שי"מ מצטמק
ויפה לו מותר אפי' בלא
קטמא. מוס' האש"פ, ג. א"ז
מדנקט בשיל כל צרכו
דוקא, משמע דאינה
קטומה, ואפי' שרי בשיל
כל צרכו. מוס' האש"פ,
ד. בבביתא, תבשיל
שבשיל כ"צ אסור. מפני.
מוס' האש"פ, ה. דדוקא
קטומה. מוס' האש"פ.
ו. משהו עליה. מוס'
האש"פ, ז. ובהותרת, לא
משמע לן יהוה מירי, ואי
בשיל דדוקא נקטיה,
ההולל יכיר שניה
גרופה אין (מבשילין)
משהו עלי. אפי'
תבשיל שבשיל כ"צ. מוס'
האש"פ, ח. (ד) לאה לא
אש"פ. דהא היהו בני
למור מעיקרא הדורא
למלתא קמייתא. מוס'
האש"פ, ט. דאדרבה,
מכתב דלא הדר למלתא
קמייתא. מוס' האש"פ.
י. והשתא לפי סברתך
ליתא לתך דדוקא דלמידק
הא לא קטמה לא נקטיה.
מוס' האש"פ, יא. דאפי' לא
אש"פ לאשמועינן דלא
הושתא הדורא למלתא
קמייתא. מוס' האש"פ.
יב. הואיל והובערה. מוס'
האש"פ, יג. דלגבי הא
מיתא הדורא למלתא
קמייתא, מי ה"ן,
יד. דהכא לא הוה
קטומה לגמרי. מוס'
האש"פ, יד. ובש"ה
בנהלב[ת]ה מקימין עליה
לאש"פ. דלא בשיל כ"צ בשל
כ"צ, ובהובערה, דוקא
בשל כ"צ. מי ה"ן,
טו. דלא בשיל כ"צ אסור.
מוס' האש"פ, יו. כלומר,
מוס' האש"פ, יז. אבל
במקום שהיו סולות בו,
אפי' להפשיט אסור, גורה
ש"מ ניהו ש"ש ע"ד
שיתבשל. נש"ץ [לקמן מ':
ד"ה מנה. (וע"ע מביהל
לז: ד"ה וסקינא, מ: ד"ה
אסקולא), ט. דלא מייפשיט
אי להחזיר תנן ואי לשהות
תנן, ואדרבה, סתמא
כמי"ד לשהות תנן, דהא
(תנן) למי"ד להחזיר [תנן]
אש"פ. לחסורא,
[וקמ"ל]. רש"י.
כ. דחריצין לעיל, אפי'
דפטור דמתני' לא משמע
דחי. מי ה"ן. כ"א. ואפי'
דהא אפלוג ב"י אמוראי
לעיל ור' יוסף משמי'
דשמואל אסור, קא מביעא
לי' הילכתא כמאן. רש"י.
(וע"י מהס"פ), כ"ב. [ד] לאו
משום דס"ל הכי, אלא
לפרוש מילתיה. מוס'
האש"פ, כ"ג. דאית [להן]
מצטמק ויפ"ל רש"י.
אסור. מוס' האש"פ,
כ"ד. ודו"ק, הילכתא למי"ד
מצטמק ויפ"ל אסור, כל
דאית ביה קמחא מצטמק
ורע לו הוא וכו', וכאילו
הילכתא אכללא דמלתא
קא רש"י.

לז:

כירה פרק שלישי שבת

מסורת הש"ס

(א) לעיל י: ט, (ב) נ"ב
חוליקי א. [ע"א],

הגהות הב"ח

(א) גמי אמר רב שמאל
גב יהודה חז"ר יוחנן
כירה וכו' משהו עליה
המזון שהוחמו כל צורכך
ותבשיל שבשיל כל
צורכך ואפי' מצטמק:

לעזי רש"י

רש"י י"ט [רשטריו"ט].
מצטמק.

תוס' ישנים

(א) לפיכך דרשני הכא
נבניי צ"ל כב דליתא דרב
דשמואל כב קאמר כד דהא
אינה נש"א משהו ליה ואפ"ל:
(ב) מיתה אמאי אסור להחזיר
מש"מ דמלתא לקמן [דף מ']
תנן אלס קימון של מיס
נכד המורה שחפצי זנימן
זמן איכא מאן דשרי אפילו
די סולתו צו אלס כן תמלא
אסור תבשיל שבשיל כל צרכו
להחזיר הא לא שרי כיה
ביטול ועל[י] [דף לג], נמי
לאסור לעימן משחיתה
אפילו בצ"ן מוסקין הלל מורה
ש"מ ימימיה הא לא שרי כיה
ביטול ועל[י] דתבשיל ש"מ לא
אפילו בנטול מצדו יוס
שרי בנטול וא"ל דשרי קימון
של מיס היינו למן מלקוס
שפי' מיהא ש"ס על איוס לא
מיהא די סולתו צו י' :

רבינו חננאל

אמר רב שמאל בר יהודה
א"ר יוחנן כירה שהסיקוה
בגפת ובעצים משהו עליה
המזון שהוחמו כל צרכן
ותבשיל שבשיל כל צרכו,
ודוקא כירה שהיו שיהות
ב' יוחנן אב"ל אם אין
בה אלא שפיתת קרה
אותה אסור, ואפילו מצטמק
ויפה לו מותר, ואפי' א
דרב ושמאל פליגי, הא
עבדו כרב ושמאל, לאו
ושמואל הלכתא כר' יוחנן,
ומה שאמר רב עקיבא
ממיהן דרבי אשי אתון
דמקריבתין לרב ושמאל
עבדו כרב ושמאל, לאו
משום דהילכתא כותויהו,
אלא לעולם הילכתא כר'
יוחנן דשרי, אבל אתון
דגויגתון איסורא כרב
ושמואל הוו להו דברים
המותירין ואחרים נהגו בהן
איסור אי אתה רשאי
להחזיר בפניהם, והא דאמר
רב יהודה מוסקין בשבת
שרי למיעבד ליה, פשוטה
היא, הא דאמר רב חנן בר
יצחק מצטמק ויפה לו אסור
מצטמק ורע לו מותר, ללא
דמילתא כל דאית ליה מיתא
מצטמק ורע לו הוא, בר
מתבשילא דליפתא דאפי'
דאית ליה מיתא מצטמק
ויפה לו הוא כר', הא
ללא לדרבי רב ושמאל
אמר, ולית הילכתא אלא
כר' יוחנן דהא טייעיה ר'
עקיבא ממישן לרב אשי.
לפדא דייסא ותמרי מצטמק
ורע לו מותר.

שמע מונה מצטמק ויפה לו מותר. פירש בקונטרס דלא יאה
תבשיל במצטמק ורע לו מאי אתא לאשמועינן וקשה לר"י
הא איצטריך לאפוקי מדרכי מאיר ורבי יהודה דאסרי¹² בשאינה גרופה
אפילו חמין ומצטמק ורע להם ועוד קשה כיון דהשתא ס"ד דמשום

דבזערה הדרג למילתא קמייתא כי
משני שאני הכא דקטמה מאי פריך
מאי למימרא הא איצטריך טובא
לאפוקי ממאי דס"ד מעיקרא וגרלה
לר"י דהשתא ס"ד ללא חשיבא קטומה
כלל משום דהבזערה ואשמועינן
דהדרג למילתא קמייתא דאי חשיבא
קטומה אמאי נקט ביטול כל צרכו
אפי' לא ביטול כל צרכו שרי דאפילו
רבי מאיר דמתמיד מכלוהו מנאי שרי
בחמין שלא הוחמו כל צרכן כדפרישו
לעיל דסתם חמין ותבשיל הוה שלא
הוחמו כל צרכן¹³ ופריך שמע מינה
ומצטמק ויפה לו מותר דהא סתם
תבשיל אמר לקמן¹⁴ דמצטמק ויפה לו
הוא ומשני שאני הכא דקטמה פירושו
ופשיבא לגמרי קטומה וה"ה אפילו
לא ביטול כל צרכו שרי והא דנקט
ביטול כל צרכו לאשמועינן¹⁵ דאי לאו
קטומה אפילו ביטול כל צרכו אסור
משום דמצטמק ויפה לו הוא ופריך
אי הכי מאי למימרא אף על גב
דאשמועינן דאי לא קטמה אסור מ"מ
מדנקט למילתיה בלשון הימרי משמע
דהמירא אמי לארורוי לן¹⁶ ואף על גב
דאשמועינן דלא הדרג למילתא קמייתא
נראה לו דהא לא איצטריך לאשמועינן
דסבדא הוא דלא הדרג למילתא
קמייתא ואף על גב דמעיקרא הוה
בעי למימרא דהדרג למילתא קמייתא¹⁷
לאו משום דסבדא הוה לומר כן¹⁸ אלא
משום דנקט במלתיה ביטול כל צרכו
היה ר"ל כן כדפרישית¹⁹ ומשני דמכל
מקום אצטריך דמהו דמתני' כו'²⁰ ועוד

יש לומר שאני הכא דקטמה דלאו
לגמרי מהניא קטומה²¹ אלא דוקא
משום דביטול כל צרכו אצל לא ביטול
כל צרכו אסור משום דהבזערה²²
והשתא אמי שפיר הא דנקט הכא
קטמה והבזערה²³ ולעיל נקט ומלמטה
דנתלמטה הוה פחות מהובערה והוה
לגמרי כקטומה²⁴ ופריך א"ה מאי
למימרא דהא בלא מילתיה מסבדא
ה"ה דלא הדרג למלתא קמייתא כמו
בתלמטה וש"י אפי' לא ביטול כל
צרכו ובלשון איסור ה"ל לאשמועינן²⁵
ולא בלשון הימרי ומשני הבזערה
איצטריך ליה²⁶ ואי לאו מילתיה לא היה
פשוט הימרי אלא הוה ס"ד למימרא
דהדרג למילתא קמייתא:

**אמר רב ששת אמר ר' יוחנן כירה
שהסיקה בגפת ובעצים
משהו עליה תבשיל שא"ה בישר כ"ף
צרכו כו'. פסק ר"ח דהלכה כרב
ששת אמר ר' יוחנן דרבא דאמר
תרוייהו תננה סבדא ליה כוותיה וכן
פסק רש"י דסתם מתניתין דפרק
קמח (דף יט): כתננה ומותר לשהות
אפי' באינה גרופה אצל להחזיר ודאי
אסור אפי' כ' גרופה וקטוס ואפי' כ' ביטול
כל צרכו מפ' לעיל: דיוקא דמתני'
קמ"ה. פי' רש"י דקמ"ל דקרמו
פניה שפיר דמי ואין נראה דדיוק פשוט הוא דהא כיון דתנא עד שיקרמו פניה משמעין דקרמו פניה שרי ונראה לפרש דדיוקא דמתניתין דכירה אתא לאשמועי' דלהחזיר תנן וחסורי מחסורא והכי תנני': מהו דההות. באינה גרופה ולא ביטול כל צרכו קבעי או במצטמק ויפה לו²⁷: שכח**

מצטמק. ממצטמק וכיין רש"י ש' לשון שדים לומקין (הושע ט) כמו
שאתה אומר בלשון צווי נצטווה ובלשון דק נצטרק וכן כל מיצה שראש
יסודה ד"י כשהיא מתפעלת נותן ט' אחר ד"י: **מוסר.** להשהות
ככירה דאי לא מצטמק ויפה לו קאמר מאי אתא לאשמועינן אלא

ע"כ במצטמק ויפה לו קאמר ואפילו
הכי לא גזרו משום חיתוי הואיל
וגתבשל כל צרכו ותנא חמין לאשמועינן
דבעינן שהוחמו כל צרכן מצדו יוס:
שאני הכא דקטמה. וגלי דעמיה ללא
ניחא ליה בלמוקי: גהלים של רוסס.
חמין יותר משאר גהלים ואינם

ממריין לכבות כדאמרין בהמוכר
את הספינה (צ"ב דף ע"ד): **משניין
עליה.** ואפי' שלא קטמה. ואמוראי
נייהו אביבא דר' יוחנן: **מתניתין.**
ממריין לכבות כדאמרין בהמוכר
את הספינה (צ"ב דף ע"ד): **משניין
עליה.** ואפי' שלא קטמה. ואמוראי
נייהו אביבא דר' יוחנן: **מתניתין.**
דקמני עד שיגרופ: **להחזיר טען.** דלא
שרו צית הלל להחזיר עד שיגרופ
ופירוקא דמתניתין כדאמרין לעיל²⁸
חסורי מחסרה הלכך עקר לא יחזיר
הואיל ואינה גרופה: **תרוייהו תננה.**
צין לשהות בשאינה גרופה תנינא
דהיא סתם משנה דמותר ועקר לא
יחזיר נמי תנינא ולמה ליה לרבי יוחנן
לאשמועינן: **הא קרמו פניה שרי.**
היינו לא ביטול כל צרכו וכן דאמר
גרופה וקטוס הוא ופי' נמי גרופה בתנור
לא מהניא גריפה כדתנן במתניתין
וכ"ש פת לדעתא לנשולי יצהיה
בגווייה: **ועד כאן לא שרו בו.**
דמתניתין אלמחר שיגרופ קאי דקמני
לא יתן עד שיגרופ וצין למאן דאמר
לא ישהה וצין למ"ד לא יחזיר מ"מ
חזרה דסיפא אגרופ וקטוס מהדר:

ורב שמעון דיוקא דמתני' קמ"ג.
משום דלא מתני לה בהדיא הא קרמו
שרי. ואנן דמשהינן קדירה על גבי
כירה שאינה גרופה אלמניה סמכינן
הואיל ומנן סתם מתניתין כוותיה
כדאמר הא קרמו שרי ואפי' לא
דרכי יוחנן כוותיה דמתניתין דפרקין
משום חזרה הוא דבעי גרופה אצל
לשהות לא וכל הני אמוראי דאסרי
סברי מתניתין לשהות תנן: **מהו
לשוח. בשאינה גרופה: מסוכן
הוא. רגיל לחמוזו וזולמוס ופריך
לאכול מאכל מתוק וטוב: מרי
דעונדא. מדקדק מצעשיו: מיהא.
קמח: כסא דהרסנא. דגיס
המנוסלים בשנתן בקמח: **דחיס ציה
בשרא.** מצטמק ויפה לו ששום בשר
משכר כח הלפת כדאמר בצרכות
(דף מד:): **לאורחין.** רכין תמיכות
חשבות לשום לפניהם ואין דרך כבוד
בתבשיל המצטמק שאין הבשר ניכר
צו: **לפדא.** מאכל עשוי
מתאניס: **סמרי.** מאכל תמריס:
שכח**

**דאית ביה מיחא מצטמק ורע לו לבר מתבשיל דליפתא דאף על גב דאית
ביה מיחא מצטמק ויפה לו הוא והני מילי דאית ביה בשרא אבל לית
ביה בשרא מצטמק ורע לו הוא וכי אית ביה בשרא נמי לא אמרין
אלא דלא קבעי לה לאורחין אבל קבעי לה לאורחין מצטמק ורע
לו לפדא דייסא ותמרי מצטמק ורע להן בעו מיניה מרבי חייה בר אבא
שכח**

פניה שפיר דמי ואין נראה דדיוק פשוט הוא דהא כיון דתנא עד שיקרמו פניה משמעין דקרמו פניה שרי ונראה לפרש דדיוקא דמתניתין דכירה אתא לאשמועי' דלהחזיר תנן וחסורי מחסורא והכי תנני': מהו דההות. באינה גרופה ולא ביטול כל צרכו קבעי או במצטמק ויפה לו²⁷: שכח

שכח